

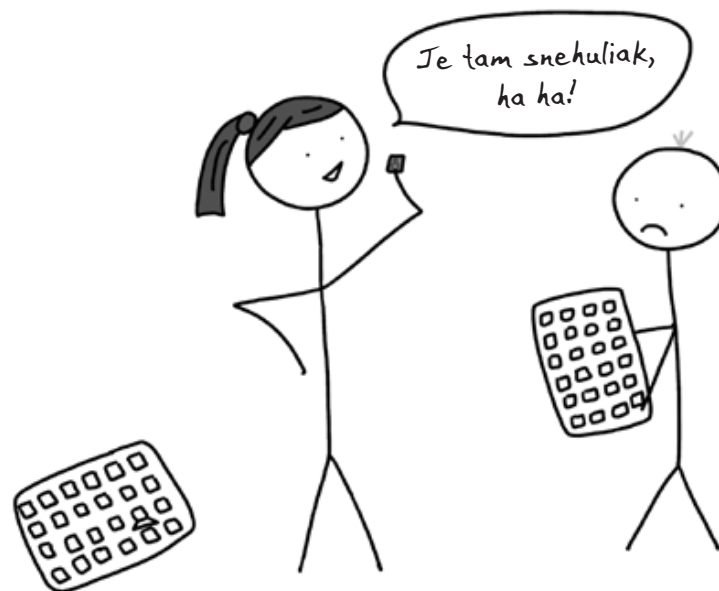
# ŠTVRTOK 1. DECEMBRA

7.32

Trochu som si privstala, aby som škrečkom podarovala adventné kalendáre. Každý rok im vyrábam miniatúrne kalendáriky s okienkami naplnenými tekvicovými semienkami. Deň čo deň tak síce dostávajú rovnakú maškrtu, ale sú príliš hlúpe na to, aby im to došlo.



Potom som bleskurýchle zbehla na prízemie a rýchlo si otvorila svoj adventný kalendár, aby som Tobymu pokazila prekvapenie tým, že mu prezradím, čo sa skrýva za prvým okienkom. Niekomu by sa to mohlo zdať trochu kruté, ale podľa mňa je to skrátka výhoda toho, že som staršia!



Len čo som sa posadila k raňajkám, do kuchyne vošli mama s tatkom. Sprisahanecky sa usmievali a mädlili si ruky. Po chvíli zahlásili: „Nevšimli ste si tu niečo... zvláštne?“

„Nie,“ vyhlásila som a pokračovala v jedení cereálií.

Nahlas sa rozosmiali. „Toby, nezdá sa ti, že je tu niečo... iné?“ opýtala sa mama.

Toby jej ani len neodpovedal, lebo bol prilepený k tabletu a práve na YouTube pozeral videá o hraní Minecraftu.

„Pozrite sa hore!“ vyhrkol tatko netrpezlivo.

Tak som sa teda zadívala na strop a zbadala desivého škriatka zaveseného na héliovom balóne. V rukách držal tabuľku s nápisom...

„Ten škriatok sa volá GAVIN?!“ začudovala som sa.

„Áno, čo sa ti na tom mene nepozdáva?“ chcela vedieť mama.

„Iba to, že neznie veľmi škriatkovsky.“

„A ako by sa teda mal volať podľa teba?“

„Čo ja viem... napríklad... Veselko Iskrička.“

Toby vybuchol smiechom.  
„Hej. Alebo Cingiling Snehoguľka.“



„Lenže náš škriatok sa proste volá Gavin,“ vyhlásila mama.

„To meno je o ničom,“ odul sa Toby.

„Možno by sme mohli urobiť kompromis a dať mu meno...“ ozval sa tatko, ale Toby mu skočil do reči a zvraskol:  
**„GAVIN ISKROGUĽKA!“**

Bella sa zachichotala a zatlieskala rúčkami.

Ja som iba mykla plecami. „Môže byť!“

„Tak teda vitaj v blázinci, Gavin Iskroguľka,“ vzdychla si mama.

16.35

Triedny Peters nám na triednickej hodine oznámil, že zajtra si každý z nás tajne potiahne z klobúka meno spolužiaka, ktorému má na Vianoce kúpiť nejakú drobnosť. Darčeky nemajú stáť viac ako päť libier a odovzdávať si ich budeme v posledný deň pred prázdninami.

„Dúfam, že si vytiahnem niektorú z vás,“ utrúsila Jess, kým sme sa s Poppy, Amber a Molly presúvali na prvú hodinu.

„Aj ja. Ale pri mojej smole si najskôr vytiahnem burgrožrúta Toma,“ skonštatovala som.

„To by zase nebola až taká pohroma. Aspoň by si si nemusela lámať hlavu nad darčekom a mohla mu kúpiť obyčajný Big Mac,“ vyhlásila Molly s úsmevom.

„Fuuj. Kým by si mu ho priniesla do školy, bol by totálne studený a nechutný,“ poznamenala Amber a zvrážtila tvár.

„Tom by ho pravdepodobne zlupol aj tak!“ vyhrkla Jess.

„Presne!“ zasmiala som sa.

„Tak si teda držme palce, aby sme si vytiahli niektorú z nás. Ak sa to podarí, môžeme si byť isté, že dostaneme niečo fajn,“ vyhlásila Jess.

Ostáva mi len dúfať, že si naozaj vytiahnem niektorú z báb, hoci kupovať darček pre Amber by bola hotová nočná mora. Čo kúpiť človeku, ktorý má úplne všetko?! V ideálnom prípade by som si chcela vytiahnuť Jess. Poznám ju ako vlastnú dľaň a navyše je veľmi nenáročná, takže by sa jej páčilo hocičo. 😊

## PIATOK 2. DECEMBRA

7.45

Gavin Iskrogulka ma dnes skoro zabil!

Keď som schádzala dole na raňajky, doma bola ešte stále tma ako vo vreci, pretože do školy musíme chodiť na pol deviatu, čo je absurdne skoro vzhľadom na fakt, že v zime býva ráno hrozne temno a chladno (ale o tom potom), a než som sa stihla spamätať, natiahla som sa na kuchynskej dlážke.

„ÁUUUUUI!“ vykrikla som.

Nikto ma neprichádzal ratovať.

„ÁUUUUUUUUUI!“ vykrikla som znova.

Pomoc stále nikde.

„Tuším som si zlomila krk!“

Stále nič.

„Zomieram!“

Stále nič.



Nakoniec sa v kuchyni objavili naši a zažali.

„Ach, moje nervy, Lottie, úplne si zničila dnešnú výzdobu,“ zabadákala mama.

Len čo si moje oči privykli na svetlo, zbadala som, že ležím v akomsi bielom prášku. Pri bližšom pohľade vyzeral ako múka.

„Prečo máme na dlážke rozsypanú múku?“

„To nie je múka, ale sneh. Gavin v ňom robil snežných anjelov.“

„Veď som sa mohla dolámať!“ zvolala som. „Posypávanie dlážky múkou je...“

„Asi si chcela povedať snehom.“

„Tak pardon, posypávanie dlážky ‚snehom‘ je podľa mňa v prísnom rozpore so zásadami bezpečnosti!“

„A nie náhodou so zásadami bezPEČENOSTI?“ zažartoval tatko a potom sa dobrých desať minút smial na vlastnom vtipe.

Musím uznať, že sa mu celkom vydaril, ale keďže som si skoro vyvrtila členok a zlomila krk, ticho som odkrivala ku kuchynskému stolu a s uboleným výrazom v tvári (hlavou naklonenou nabok) sa pustila do jedenia cereálií, čo bolo dosť ťažké, a nakoniec som si okvickala mliekom celé pyžamo.

Snažila som sa našim vysvetliť, že od bolesti nevládzem ísť do školy, ale mama mi len chladne podala ibuprofen a v podstate ma vyhodila pred dvere. MILÉ OD NEJ! Asi mi nevie odpustiť, že som Tobymu a Belle pokazila radosť tým, že som zničila Gavinových snežných anjelov. V Tobyho prípade to ešte chápem, ale malá Bella absolútne netuší, čo sa deje... V poslednom čase sa najradšej zabáva tým, že si pchá do úst vlastné pästičky!